

[Indenrigsministeren.]

foreslået, og den skal have til opgave i hvert enkelt tilfælde at undersøge de sammenlægningsproblemer, der foreligger. Den skal stille sit forslag efter forhandling med samtlige implicerede kommunalbestyrelser, de vil alle få lejlighed til at gøre deres synspunkter gældende, og først når dette er sket, når denne procedure er gennemgået, udformer kommunalreformkommissionen det forslag, som den enstemmigt eller med et flertal vil forelægge for ministeren. Jeg regner derfor med, at der vil blive givet al mulig anledning til, at alle relevante synspunkter kommer ind i billedet, før en afgørelse skal træffes.

Så nævnte hr. Jacob Sørensen landsplanudvalgets betænkning, og jeg forstod hr. Jacob Sørensen derhen, at han i og for sig mente, at vi måtte tilstræbe at få større amter, større regionalkommuner, større sekundærkommuner. Det samme spørgsmål blev berørt af en række af de øvrige deltagere i debatten. Hr. Sigsgaard foreslog — men jeg forstår, det er som en foreløbig løsning — 12 regioner; hr. Iver Poulsen foreslog en 7-8 stykker og hr. Diderichsen 8-10 stykker.

Jeg vil gerne om dette spørgsmål sige, at der er jo ikke det fjerneste i vejen for — hvis det virkelig viser sig, at der er en stemning i folketingsudvalget for, at vi skal have større regionalkommuner, og jeg kan meget vel se, at adskilligt taler derfor — at en sådan ændring af lovforslaget kan finde sted; men jeg vil dog gerne sige, at jeg rent umiddelbart vil advare imod, at vi — ja, i hvert fald fjerner os alt for meget fra det tilvante. Jeg har nok med interesse hørt, at man har sagt, at det kan jo ikke være så væsentligt at få foretaget en ændring nu, som man ved at man om få år skal ændre; men dertil vil jeg blot sige: jeg er bange for, at man lægger den nye kommunestruktur for store vanskeligheder i vejen, hvis man vil tage skridtet alt for drastisk i øjeblikket, hvis man kommer alt for langt bort fra det, der er det tilvante. Jeg advarer imod det. Det er det andet synspunkt, som jeg mener må med ind i afvejelsen af, hvor store de kommende amter, de nye sekundærkommuner, skal være.

Så dvælede hr. Jacob Sørensen ved nogle detaljer vedrørende tilsynet, og om det

vil jeg gerne sige, at jeg er ganske åben for en forhandling specielt om de konkrete ting, hr. Jacob Sørensen nævnte vedrørende tilsynets indflydelse på køb, salg og pantsætning af fast ejendom. Derimod er jeg lidt mere betænkelig, når det drejer sig om lånoptagelser, hvor hr. Jacob Sørensen ville begrænse tilsynets indflydelse til situationer, hvor låneforholdene er unormale; men det er jo også en af de ting, vi kan diskutere. Det er rigtigt, at tilsynet er grundlovssikret, så helt afskaffe det kan vi jo ikke; men at prøve at give det et fornuftigt indhold er ikke alene vor ret, men også vor pligt.

Jeg vil gerne takke hr. Poul Sørensen og hr. Kirkegaard, fordi de begge to så stærkt gav udtryk for, at de ønskede lovforslagene gennemført i dette folketingsår, og jeg er helt enig med dem i, at gennemfører vi ikke i hvert fald forslaget om den kommunale inddeling inden foråret, vil der næppe være mulighed for at føre den nye kommunestruktur ud i livet til det næste kommunale valg. Derfor tror jeg, det er meget vigtigt, at loven om den kommunale inddeling får prioritet i udvalgets forhandlinger, og at i hvert fald dette forslag søges gennemført så hurtigt, det er muligt at nå til enighed derom. Det er nok mindre væsentligt at få styrelsesloven igennem i indeværende folketingsår, men selvfølgelig så jeg det med glæde.

Hr. Poul Sørensen gav lidt forsigtigt udtryk for, at man måske var gået for vidt, og jeg forstod, at det, det ærede medlem havde i tankerne, var problemet omkring forstadskommunerne. Jeg vil da ikke lægge skjul på, at også jeg fra mine partifæller i forstadskommunerne har fået visse henvendelser, og nu hørte vi jo som den sidste ærede taler en udpræget forstadskommunestemme, og den rungede ganske godt.

Hr. Poul Sørensen gav udtryk for det beklagelige i, at hovedstadsområdet ikke er langt nok fremme, og hr. Sigsgaard gav udtryk for det samme. Derom vil jeg gerne sige, at den opfattelse deler jeg naturligvis. Jeg havde naturligvis lige så gerne som alle andre set, om vi allerede i forrige folketingsår kunne have fremsat et lovforslag. På det tidspunkt fik vi jo henvendelsen fra Hovedstadskommunernes Samråd, men det grundlag, man gav os, var for ringe til,